

Ezek a katolikusok...

2018 január 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Újfent botrányk?vé vált – a haladás követ?i számára – a római katolikus egyház és annak képvisel?je.

„Akik az Egyházon kívül vannak, azok az igazságon is kívül vannak”

Szent Iréneusz: *Adversus haereses* (Az eretnekek ellen)

Újfent botrányk?vé vált – a haladás követ?i számára – a római katolikus egyház és annak képvisel?je.

Miután a hódmezővásárhelyi plébános a híveket a Fidesz jelölt melletti kiállásra biztatta, szemben az igencsak amatőr módon hazudozó villanymérnökkel, elszabadultak az indulatok. A libsi sajtóban cikkek tucatjai jelentek meg, melyek elítélik a boldogtalan plébánost tettéért. Mindegyiknek közös alapvetése, hogy az egyház szolgálai ne beszéljenek bele a politikába, mert ugye egyrészt semmi közük hozzá, másrészt pedig az állam és az egyház jól szét van választva.

Ez a szétválasztás régi dolog és koronként más és más eszközökkel próbálták a haladók elkövetni.

Először voltak a gúnyiratok felvilágosodás híveinek tollából, melyek jól kifigurázták a kövér, mihaszna egyházfikat, akik a szegényeken, a „népen” élcskődnek, zabálnak és közben mindenféle bűnököt követnek el. Aztán – amint megérett rá a helyzet – a kritika fegyverét felváltotta a fegyverek kritikája. Nekiláttak guillotine alá küldeni, kardélre hányni és más, elmés módokon kivégezni az egyház embereit.

Az, mondjuk, kétségtelen, hogy két dolog szétválasztásának igen hatékony módja, ha az egyiket megsemmisítjük.

A szovjet kommunisták úgy jártak el, hogy a gulágra küldték, vagy agyonlőtték az egyház embereit, ilyen módon választva el őket az államtól. A szétválasztás programja puhább eszközökkel, de tovább fut azóta is.

A mostani nagy egyházellenes felzúdulásból is kiemelkedik Hercsel Adél cikke, melyben, a szokásos gyalázkodáson túl, beavat bennünket spirituális életének titkaiba is. Azt írja benne, hogy ő bizony egészen 20 éves koráig hithű, templomba járó, a vallását gyakorló ifjú hölgy volt. Aztán 2010-ben azt tapasztalta, hogy „a pap felmenve a szószékre, a maga kenetteljes pópastílusában, prédikációjában ezúttal nem Krisztus, a pátriárkák vagy más szentek cselekedeteinek és bölcselleteinek magyarázatával készült, hanem eladott egy sunyi agitkát, ami azzal a mondattal zárult, tisztán emlékszem most is: >>ugye, kedves híveim, most már mindenki pontosan tudja, jöv? vasárnap hová kell húzni az X-et.<<” És neki ettől elment a kedve az egésztől. Pedig, mint írja: „bármilyen meglep?, tényleg hiszek ebben az egészben.” Ez az „egész” amibe ő állítása szerint hisz – amit én viszont kötve hiszek – nem kevesebb, mint a megváltás, az örök élet és a bűnök bocsánata, melyeknek meglehetősen profán leírása az, hogy „ez az egész”.

Adél – aki túl a Hvg-s újságíráson író, költő és hadvezér is egyben – láthatóan nem emlékszik arra, pedig bizonyára említették neki, hogy a római katolikus egyházat alapvetően az különbözteti meg a legtöbb keresztény felekezettől, hogy tanítása szerint az üdvösséghez vezet? út a római Anyaszentegyházon keresztül vezet, és semmiképpen sem a HVG-n keresztül. Bizonyára tudta/tudja, hiszen mint írja: „olvastam a katolikus szakirodalmat”(sic!).

A „katolikus szakirodalmat” nem tudtam pontosan értelmezni, tán egy OKJ-s reverendaszabászati tananyag kerülhetett a kezébe.

Így aztán úgy t?nik, az Orbánbasi iránti gyűlölete oly mély, hogy még az üdvösségét és örök életét is feladja miatta. Ami – lássuk be – nem kis áldozat. Mindezt pedig azért, mert a m?vészn?nek senki sem mondhatja meg, hogy mi a jó és mi a rossz. Mert azt ő tudja magától. Vagy a HVG-től. Nem csak most, ezt ő már – amint írja – húszévesen is tudta.

Nos, húszévesen általában roppant bölcs az ember, hiszen akkorra már akár érettségije is van, ezért átlátja és megérti a legbonyolultabb spirituális dolgokat. Az éles esz? m?vészn? ez id? tájt például úgy találta – mint írja – hogy még a Bibliában is talált „okos gondolatokat és tanulságos történeteket, inspiráló meglátásokat”, ami nagyszerű teljesítménynek t?nik és szép dicséret a Szentírás számára, ha még Adél is talál benne okos gondolatokat. A sok hülyeség mellett természetesen. Bizonyára bólogattak is a mennyekben: „Nem dolgoztunk hiába! Még maga Adél is dicsér bennünket!” Itt tartottunk 2010-ben. Aztán jött az az egyházi és „a maga kenetteljes pópastílusában” tanácsot merészelt adni a m?vészn?nek. Hallatlan. Egy pillanat alatt megszületett a szakítás gondolata a népek ópiumával – ahogyan Adél új vallásának prófétája nevezte „ezt az egészet”. Ügyet sem vetett a továbbiakban Lugdunum mártír püspökének fentebb olvasható intelmére. Mondjuk szerintem fogalma sem volt róla, ki az, hacsak nem olvasott róla a szakirodalomban.

Bizony, ilyen látszólag apró dolgok is mekkorát képesek fordítani a sors kerekén.

Miután továbbra is feszítette ?t a spiritualitás utáni vágy, új vallást és egyházat választott magának: a libsizmust. Ott aztán örültek neki, hiszen ott is valószínűleg többet ér egy megtért bárány, mint 99 igaz.

A HVG-nél azután bizonyára soha, senki nem merészelt neki tanácsot adni arról, hogy mi helyes és mi helytelen, arra nézvést pedig pláne nem, hogy kire kell szavazni. A jeles kiadvány híres ugyanis távolságtartó elfogulatlanságáról és még véletlenül sem kötelez?dne el valamely politikus, vagy párt mellett. Soha. De Adélnek már nem is kell tanács, tudja azt ? immár magától is, hogy kire kell szavazni.

Ebb?l a vallásból aztán már valószínűleg nem is fog kiábrándulni.

Komolyra fordítva a szót, értem én, hogy az új lukácsikatalinos módi szerint volt katolikusokkal kell bíráltni az egyházat, mert az úgy üt?sebb valamelyik spindoktor szerint. De könyörgöm, mi a fenéért kell egy komplett vallásos múltat költeni mindehhez? Miért kell egy fogalmatlan leánygyermek szellemi-érzelmi kalandozásait vallásosságnak nevezni? Csak arra tudok gondolni, hogy akik biztatják, azoknak sincs, mert nem is lehet, fogalma a vallásosságról.

<http://aristo.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
